

- Eiropas Komisija esot nepamatoti pieņēmusi, ka kompensāciju fonds attiecībā uz vienoto maksimālo iemaksu 2 % no piedāvātāja ienākumiem no universālajiem pakalpojumiem vai subsidētajiem pakalpojumiem apmērā atbilst nedrīskriminācijas prasībai; ka šī obligātās iemaksas procentu likme vienādi attiecas uz visiem tirgus dalībniekiem, kas esot diskriminējoši, jo universālo pakalpojumu piedāvātāju un subsidēto pakalpojumu piedāvātāju situācijas nav vienādas.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots Pasta direktīvas 7. panta 1. punkta pārkāpums, jo Eiropas Komisija piekrīt, ka universālā pakalpojuma izmaksas tiek segtas ar dažādām Polijas pastam piešķirtām ekskluzīvām un speciālām tiesībām.
- Pasta direktīvas 7. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis vairs nenodrošina ekskluzīvas un īpašas tiesības ieviest un sniegt pasta pakalpojumus un tās arī neatstāj spēkā. Vienlaikus Komisija piekrīt, ka Polijas pastam saistībā ar tā sniegtajiem universālajiem pakalpojumiem tiek nodrošinātas ekskluzīvas un īpašas tiesības.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots Līguma 102. panta, skatīta kopā ar 106. panta 1. punktu, pārkāpums.
- Nesamērīgi lielas obligātās iemaksas kompensāciju fondā sekas ir “ar konkurenci nesaderīga tirgus piekļuves ierobežošana konkurentiem” pasta tirgū.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. panta un 17. panta 1. punkta pārkāpums.
- Ar apstrīdēto lēmumu tiek apstiprināta valsts atbalsta shēma (valsts atbalsta regulējums), kā sekas ir nesamērīga ierobežošana prasītājas īpašuma tiesībās, kā arī tās uzņēmējdarbības brīvības nesamērīgs ierobežojums.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots būtisku formas prasību pārkāpums un pienākuma norādīt pamatojumu atbilstoši Līguma 296. pantam neievērošana.
- Komisija neesot pareizi konstatējusi faktus un lēmumu vairākkārt pamatojusi ar nepareiziem faktiem. Turpinājumā Komisija esot pieļāvusi kļūdu pamatojumā arī tādēļ, ka tā – pretēji tās lēmumu pieņemšanas praksei – nenotikušo konkursu neesot ņēmusi vērā kā atbildību pastiprinošu apstākli attiecībā uz ietekmi

Prasība, kas celta 2016. gada 23. maijā – Gulli/EUIPO – Laverana (“Lybera”)

(Lieta T-284/16)

(2016/C 270/67)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Diego Gulli* (Dženova, Itālija) (pārstāvji – *M. Andreolini* un *F. Andreolini*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Laverana GmbH & Co.KG* (*Wennigsen*, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "Lybera" – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 155 743

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 17. marta lēmums lietā R 3219/2014–5

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 30. maijā – Beļģija/Komisija

(Lieta T-287/16)

(2016/C 270/68)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji – J.-C. Halleux un M. Jacobs, pārstāvji, kuriem palīdz É. Grégoire un J. Mariani, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- primāri, atcelt Komisijas 2016. gada 17. marta Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/417, ciktāl ar to no Beļģijas Karalistei piešķiramā Eiropas Savienības finansējuma tiek izslēgta summa EUR 9 601 619,00 (budžeta postenis 6701);
- pakārtoti, daļēji atcelt minēto lēmumu par summas EUR 9 601 619,00 izslēgšanu no [Savienības] finansējuma, ciktāl šajā summā ir ietverti EUR 4 106 470,02, ko ELGF jau iepriekš saņēmis;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.